

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Děčíně rozhodl samosoudcem ve věci žalobce [redacted]
[redacted], trvale bytem [redacted], proti žalovanému [redacted]
s příslušenstvím, o zaplacení 375.060,- Kč

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce není povinen hradit k rukám žalovaného na náhradě nákladů řízení ničeho.

ODŮVODNĚNÍ

Žalobce se v řízení domáhal žalobním návrhem, podaným u zdejšího soudu dne 15. 6. 2011, zaplacení dlužné jistiny ve výši 163.922,- Kč a ušlého zisku z příslušenství ve výši 211.138,- Kč z předčasně zesplatněné úvěrové smlouvy č. [redacted]. Původně žalobce jako žalovaného označil [redacted], k soudem vydanému usnesení ze dne 7. 11. 2014 (č. l. 23) k odstranění vad podané žaloby však žalobce upřesnil (č. l. 24), že žalovaného uvedl chybně a plnění se domáhá proti [redacted], bratrovi původního žalovaného. Soud usnesením ze dne 10. 6. 2015 (č. l. 32) takto navrženou záměnu v osobě žalovaného dle § 92 odst. 2 o. s. ř. připustil.

Žalovaný se v řízení nevyjádřil. Soud rozhodl věc po provedení části důkazu bez jednání analogickým postupem dle § 115a občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), neboť bylo třeba provést důkaz trestním spisem, který nebyl při jednání k dispozici a strany s tímto postupem souhlasily (žalovaný postupem dle § 101 odst. 4 o. s. ř.).

Po skutkové stránce soud dospěl po provedení a zhodnocení níže uvedených listinných důkazů k následujícím závěrům.

Výslechem svědka [redacted] soud zjistil, že s bratrem [redacted] podnikali v autodopravě, která byla psána na bratra, měli několik kamionů, ale tehdy postupně utlumovali podnikání, propouštěli řidiče, dostávali se do druhotné platební neschopnosti a úvěrem chtěli řešit splátky leasingů a nákup pohonných hmot. Od bratra měl plnou moc, problémy v komunikaci mezi nimi měly nastat v době, kdy se do toho vložila švagrová. S tímto úvěrem to bylo tak, že bratr tam

měl jet také, ale nakonec nemohl, měl někam odvážet manželku. Jak bylo naloženo s úvěrovou jistinou už si nepamatuje, asi to šlo do podnikání, účetnictví se zmocnila švagrová. Co při uzavírání smlouvy předkládal za doklady už si nepamatuje, bylo to někde v Praze. Uváděl tam IČO bratra. K adrese [REDAKCE] uvedl, že tam bydlel sám svědek a bylo tam sídlo firmy, bratr (žalovaný) ale bydlel jinde. V trestním řízení pod sp. zn. 2 T 25/2010 Obvodního soudu pro Prahu 10 jako obžalovaný vypovídal (č. l. 97 an.) tak, že firmu bratra vedl na základě jiné generální plné moci již od roku 2007, vyřizoval a podepisoval vše, bratr by sám nic nevyřídil, i když to bratr později popíral. Tento úvěr byl nápad bratra [REDAKCE], takových úvěrů bylo víc, ale nikdy sám žádný nesplácel, vždy řekl, že nic platit nebude, že nic nepodepisoval. U podpisu úvěru nebyl, vyřizovalo se to telefonicky s paní [REDAKCE], peníze měly být soukromé, nějakého pana [REDAKCE], našli to v inzerci. Museli to nechat poslat na soukromý účet bratra [REDAKCE], k firemnímu účtu, který po otci svědka sdělila jeho matka a svědek k němu měl jen dispoziční právo, to nešlo. Bratr [REDAKCE] na podpisy úvěrů jinak jezdil, tentokrát nemohl, byl po práci unavený, tak jel sám. Z peněz si pak bratr [REDAKCE] většinu nechal, [REDAKCE] dostal jen 50.000,- Kč, ty vložil na firemní účet. Nikdo po něm při podpisu žádné doklady nechtěl, nic nepředkládal, podepisoval to on sám [REDAKCE]), ale za nikoho se nevydával, vždy předkládal svůj občanský průkaz, ale současně připustil, že v těchto případech nikdy neuváděl doložku v. z. Dále připustil, že účastnické číslo [REDAKCE] používal jen on, jako firemní. Také připustil, že v té době sám žádný účet neměl, byly proti němu vedeny exekuce v řádech až statisíců Kč.

Z žádosti o uzavření úvěrové smlouvy ze dne 14. 11. 2008 (č. l. 48) vyplývá, že poradkyně [REDAKCE] sepsala na jméno [REDAKCE] s uvedením jeho rodného čísla, čísla občanského průkazu [REDAKCE] a čísla řidičského průkazu [REDAKCE], adresy [REDAKCE] jako trvalého pobytu a [REDAKCE] jako adresy korespondenční žádost na poskytnutí úvěru ve výši 200.000,- Kč s 80 splátkami, s uvedením bankovního účtu [REDAKCE]. V kolonce podpis žadatele je souvislá paraфа bez dodatků. Ze samotné úvěrové smlouvy o spotřebitelském úvěru č. [REDAKCE] (č. l. 4) ze dne 14. 11. 2008 se podává, že osoba [REDAKCE], identifikovaná shodnými čísly obou dokladů, s uvedením adresy [REDAKCE], získává úvěr s jistinou 200.000,- Kč, zasílanou na shora uvedený účet, označený jako účet dlužníka, který se zavazuje úvěr splatit 80 měsíčními splátkami po 5.154,- Kč. V kolonce podpis klienta je souvislá paraфа bez dodatků. Z výpisu účtu (č. l. 5) č. [REDAKCE] u Komerční banky, a. s., vyplývá odeslání částky 200.000,- Kč na účet č. [REDAKCE] dnem 28. 11. 2008. Z dalšího výpisu (č. l. 88) pak vyplývá, že z tohoto účtu byly došlé prostředky obratem v hotovosti vybrány. Žalobce doložil předžalobní výzvu ze dne 1. 12. 2009 (č. l. 6), adresovanou žalovanému na korespondenční adresu dle žádosti [REDAKCE]). Ze zprávy Policie ČR ze dne 11. 11. 2015 (č. l. 41) vyplývá, že na adrese [REDAKCE], bydlí [REDAKCE]. Z centrální evidence obyvatel k osobě žalovaného (č. l. 51) ke dni 18. 4. 2016 vyplývá, že žalovaný nikdy neměl adresu trvalého pobytu na [REDAKCE], v roce 2008 byl hlášen na [REDAKCE]. Z centrální evidence obyvatel k osobě [REDAKCE] (č. l. 36) ke dni 3. 9. 2015 vyplývá, že tento nikdy neměl adresu trvalého pobytu na [REDAKCE], v roce 2008 byl hlášen na [REDAKCE]. Z přehledu transakcí na úvěrovém účtu k 25. 2. 2016 (č. l. 47) vyplývá, že na splátkách bylo uhrazeno celkem 36.078,- Kč, přičemž splátky byly již od počátku splácení nikoliv včasné. Z všeobecných obchodních podmínek (č. l. 52 – 53) možnost sjednat úvěrovou smlouvu zmocněncem na základě plné moci nevyplývá.

Z trestního spisu sp. zn. 2 T 25/2010 Obvodního soudu pro Prahu 10 vyplynulo následující. V rámci trestního oznámení žalovaný dne 9. 2. 2009 a úředního záznamu z 18. 3. 2009 a 19. 8. 2009 před vyšetřovatelem uvedl, že o sjednání úvěru nevěděl, dozvěděl se o něm náhodou z výpisu svého účtu, bratr řídil podnikání, dělal veškerou administrativu a dispečink. Vozidla byla na leasing, i o to se staral bratr, i když některá byla psána na oznamovatele, některá na třetí osoby. Bratr [REDAKCE] měl generální plnou moc ze dne 10. 10. 2005, mohl se pohodlně dostat k dokladům oznamovatele, který je nechával ve vozidle, telefon na smlouvě je bratra [REDAKCE] adresa je sídlo firmy, podpis na smlouvě není podpisem oznamovatele. Účet byl sice oznamovatele, soukromý, ale bratr [REDAKCE] ho v té době vyzval, aby vybral došlé prostředky s tím, že jde o vyplacené pojistné plnění

za poškozený kamion, což v té době bylo věrohodné a oznamovatel proto 200.000,- Kč vybral a předal bratrovi. K tomu byl zajištěn dopis od Allianz pojišťovna, a. s., dle které ve skutečnosti z havarijního pojištění k tomuto vozidlu [REDAKCE] pojistné plnění nebylo vypláceno, vlastníkem a pojistitelem vozidla je společnost Unileasing, a. s. Jinak měla firma účet vedený na jejich matku, firemní účet u ČSOB měli asi jen týden, oznamovatel ho ze strachu z jednání bratra zrušil. Kopie plné moci ze dne 10. 10. 2005 je vystavena žalovaným jako zmocnitelem bratrovi [REDAKCE] jako zmocněnci k „zastupování spojených s firmou autodoprava [REDAKCE] zejména ve vztahu k OSSZ, VZP, FÚ, rovněž k přebírání veškeré korespondence související s firmou a podepisování veškerých souvisejících formulářů“. Tato kopie plné moci obsahuje podací razítko Finančního úřadu v Děčíně ze dne 14. 12. 2005. Při hlavním líčení (č. l. 102) pak dále uvedl, že bratr ho požádal, zda by na sebe neměl živnostenský list, aby mohl ([REDAKCE]) podnikat dál, sám pro něj ([REDAKCE]) pracoval fakticky jen jako řidič, poté, co mu ostatní řidiči utekli, pracovali na své živnostenské listy. Svědkyně [REDAKCE] na úřední záznam ze dne 14. 7. 2009 uvedla, že vyřizovala žádost o úvěr, pracovala jako zprostředkovatel pro společnost Miracon, která sjednávala úvěry pro žalobce. Tento žadatel vystupoval jako fyzická osoba, měl dodat své doklady totožnosti, zprvu s tím měl problém, ale dodal je, klienti mohou dodat pouhé fotokopie svých dokladů s poznámkou, že souhlasí s originálem. Také musel měnit číslo účtu, když mu bylo sděleno, že účet, na který se vyplácí jistina, musí být přímo dlužníka. To dokládá email č. l. 92. Žádost s dlužníkem ale vyplňovala její dcera, neví, proč podle fotografie na dokladech případně nikdo nepoznal, že jde o jiného muže. Samotnou úvěrovou smlouvu pak klient podepisuje před panem [REDAKCE], jejím nadřízeným v Praze, od něj je sama vyplácena, svědkyně tam smlouvy doveze. Dále vypovídala jako svědek při hlavním líčení (č. l. 115) a uvedla, že jako zmocněnec by za dlužníka nikdo nemohl úvěrovou smlouvu podepsat. Její výpověď [REDAKCE] potvrdil (č. l. 84), uvedl, že kopie dokladů klienta se nejspíše pořizovaly až před ním. Tento svědek pak dále při hlavním líčení (č. l. 100) uvedl, že uzavírání úvěrové smlouvy v zastoupení by nikdy nepřipustil, ročně jeho firma uzavírá ve prospěch žalobce stovky úvěrových smluv, dělají méně bonitní klienty. Na č. l. 85 a 86 jsou fotografie [REDAKCE].

Po skutkové stránce soud uzavírá, že v řízení bylo prokázáno, že ačkoliv je předmětná úvěrová smlouva sjednána na jméno žalovaného, podepsal ji svědek [REDAKCE], bratr žalovaného, který tak ostatně doznal i v trestním řízení a takové tvrzení je ostatně obsaženo již v samotné projednávané žalobě. Bylo prokázáno, že úvěrovou smlouvu podepsal klamavě, kdy se za bratra [REDAKCE] vydával, a nikoliv tedy že by jednal na základě plné moci, a to bez ohledu na závěry, obsažené v odůvodnění rozsudku ve sp. zn. 2 T 25/2010 Obvodního soudu pro Prahu 10 (výsledkem trestního řízení, které skončilo zprošťujícím rozsudkem, není soud v občanskoprávním sporu vázán). O tom svědčí absence doložky „v zastoupení“ nebo „v. z.“ za jménem žadatele/dlužníka, kdy svědci [REDAKCE] jednoznačně uvedli, že něco takového by nepřipustili a žadatel musel vystupovat jménem [REDAKCE] a těmito doklady se i prokazovat, jinak by úvěrová smlouva nebyla sjednána. Z fotografií obou vyplývá, že [REDAKCE] má vlasový porost, není však vyloučeno, aby se za něj [REDAKCE] vydával s tím, že o vlasy v mezidobí z nějakého důvodu přišel, obličejové rysy nevykazují na první pohled nápadné typové rozdíly. Plná moc nebyla [REDAKCE] při sjednávání úvěru předložena, jinak by se taková skutečnost odrazila přinejmenším v textu úvěrové smlouvy (pokud by úvěr byl vůbec sjednán). Nebylo prokázáno, že by žalovaný o úvěrové smlouvě věděl předem, takové tvrzení [REDAKCE] je krajně nevěrohodné. Z jeho jednání je naopak zřejmé, že dlouhodobě zneužíval osobu bratra k neoprávněnému podnikání své vlastní osoby, aniž by [REDAKCE] vykonával jakoukoliv jinou podnikatelskou činnost, dokonce byl tehdy sám zaměstnán u jiného zaměstnavatele, když posléze vykonával pro „svou firmu“ pouze funkci řidiče, i nadále jednajícího podřízeně, dle pokynů bratra [REDAKCE]. Bylo sice dále prokázáno, že úvěrová jistina byla vyplacena na účet žalovaného, stejně tak ale bylo prokázáno, že tento prostředky obratem vybral, což je opět tvrzení, které je nesporné dle samotné zde projednávané žaloby. Pokud [REDAKCE] tvrdil, že z této částky bylo strženo 11 tis. Kč na nějaké bratrovy dluhy, tato skutková verze se nepotvrdila. Nebylo prokázáno, zda

██████████ odevzdal ██████████ celých 200.000,- Kč nebo jen jejich část a z jakého důvodu se tak stalo, tedy zda jednali ve vzájemné shodě či zda byl žalovaný bratrem uveden v omyl.

Po právní stránce pak soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. ██████████ při sjednávání spotřebitelského úvěru prokazatelně nejednal jako zmocněnec, zprostředkovatele žalobce uvedl v omyl, že je osobou žalovaného – dlužníka (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 29. 7. 2004, sp. zn. 26 Cdo 2335/2003). Žalobce posuzoval bonitu třetí osoby, aniž by tato třetí osoba o sjednávání závazku vůbec věděla. Na uvedený případ dopadá ustanovení § 32 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník v tehdy platném a účinném znění, ve spojení s § 3028 odst. 3 občanského zákoníku č. 89/2012 Sb. a závazaným z uzavřené úvěrové smlouvy je ██████████, nikoliv žalovaný. Soud proto výrokem I žalobu zamítnul pro nedostatek pasivní legitimace.

Nad rámec odůvodnění výroku I lze konstatovat, že v projednávaném případě nelze uvažovat o sjednání platného právního úkonu zmocněncem za zmocnitele současně ani z toho důvodu, že zjištěná plná moc z roku 2005 není generální plnou mocí a sjednání spotřebitelského úvěru v ní není ani výslovně uvedeno. I zde by z právního úkonu odpovídal ██████████, na základě § 33 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník v tehdy platném a účinném znění, neboť žalovaný ihned poté, co se o existenci závazku dozvěděl, vyjádřil podáním trestního oznámení svůj nesouhlas s právním úkonem. Nadto se jedná o spotřebitelský úvěr, a i když ██████████ tvrdil formálně pravdivě, že uváděl IČO bratrovy firmy, uvedl jej (na č. l. 48) ve skutečnosti pouze v kolonce zaměstnavatele žadatele, kdy úvěrová smlouva má sama o sobě zjevně výhradně spotřebitelský charakter a tento produkt není určen jako podnikatelský úvěr, proto v ní ani není možno IČO žadatele uvádět. Osoba žalovaného dále neodpovídá žalobci ani na základě ustanovení o bezdůvodném obohacení a to jednak z toho důvodu, že zde existuje závazkový vztah s předností, tj. závazek z úvěrové smlouvy ██████████, a dále z toho důvodu, že žalovaný se dle prokázaného skutkového vztahu z poskytnutého plnění neobohatil, resp. nebylo tak v řízení prokázáno, kdy tato skutečnost zůstává pochybnou.

O nákladech řízení soud rozhoduje z úřední povinnosti. V daném případě byl žalovaný v řízení zcela úspěšný, soud by tedy dle procesního výsledku sporu v souladu s § 142 odst. 1 o. s. ř. tomuto přiznal k tíži žalobce právo na úhradu veškerých účelně vynaložených nákladů řízení. Jelikož však žalovaný zůstal zcela pasivní, z obsahu spisu nevyplývá, že by mu jakékoliv účelně vynaložené náklady tohoto řízení vznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do patnácti dnů ode dne doručení a to ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, dvojmo, prostřednictvím Okresního soudu v Děčíně.

V Děčíně dne 24. června 2016

Mgr. Jan Sýkora, v.r.
Samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Lenka Ryndová